

[Formanden]

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår ligeledes i forhandling.

Glistrup (FP):

Den ene af regeringspartierne ordførere sammenfattede regeringens holdning med ordene, at først vil det komme til at gøre ondt, men derefter kommer resultaterne så småt og langsomt. Den første del af denne sammenfatning ved vi er korrekt. Vi ved, at der skal kastes omkring 20.000 mennesker ud i arbejdsløshed, der skal nedlægges 20.000 danske produktive arbejdspladser her, inden for de kommende måneder, fordi man altid skal have denne momsforhøjelse, som stjæler fra dem, der forbliver i arbejde, en ganske væsentlig del af deres realløn. Alle de ulemper ved vi vi kommer ud for. Vi har al mulig erfaring fra tidligere momsforhøjelser for, hvordan det virker. Men hvis det så virkelig var anstrengelserne værd, hvis så eftersætningen fra hr. Ellemann-Jensen også holdt, at derefter må vi regne med at resultaterne kommer så småt og langsomt, så ville det selvfølgelig være ofrene værd. Men desværre har vi også mange, mange, mange gange set, at de to regeringspartier er kommet til folketinget igennem de sidste mange, mange år og har sagt, at nu begynder det, når vi bare påtage os de og de lidelser, at gå fremad, hvor det så har ført til skuffelse hver evig eneste gang, og desværre må vi konstatere, at der ikke i det oplæg, som vi har fået nu, er nogen som helst grund til at tro på, at det virkelig kommer til at gå bedre denne gang.

Lyttede man til statsministerens fremføring af synspunkterne, var den jo præget af, at statsministeren troede og statsministeren følte, at det nok ville gå positivt. Men det er jo ikke tro og følelse, vi kan basere os på, med de meget store problemer, som Danmark er kommet ud i. Vi må simpelt hen indstille os på, at der skal en helt, helt anden medicin til end den, som dette regeringssamarbejde står for.

Her er det, at det største oppositionsparti ganske klart har anvist, hvordan vi skal gøre det, hvordan vi ved at lette indkomskatte-trykket kan opnå at få de virksomheder, der alene kan redde os ud af vores problemstilling, til at fungere, så vi kan sætte folk i fornuftigt arbejde. Vi kan sørge for at få produ-

ceret det, der skal til for at komme ud af valutagælden. Vi kan befri alle de mange danske, der er fanget af lovparagraffer, fra hele tiden at skulle stå ret for det ene besynderlige cirkulære efter det andet. Vi kan gøre Danmark til et land, der er værd at leve i.

Hvad har statsministeren så at sige til disse helt konkrete og helt præcise forslag? Ja, han står aldeles blottet for argumenter, så det eneste, han kunne foretage sig, var at sige, at så har vi fremskridtspartiet, der sådan er helt ude til den side. Men det er jo kun i en vis periode, man eventuelt kan bluffe sine tilhængere ved bare sådan at nedgøre sine politiske modstandere uden at gå i debat med dem om deres egentlige forslag. Jeg vil da gøre statsministeren opmærksom på, at det er lykkedes os at finde frem til balance på vores statsbudget med fuldstændige indkomskattelettelser, uden at det har været nødvendigt at angribe sociale områder, hvor der virkelig er behov for at bevare udgifterne, uden at angribe sygehuse, med en forbedret og forhøjet folkepension og med en ligestilling på pensionsområdet. Det er noget, der kan lade sig gøre, men som man bare, fordi man står totalt blottet for argumenter fra regeringens side, ikke vil inlde på en drøftelse af.

Der er nu om lidt mulighed for, at vi skal stemme om en hel del dagsordensforslag, og da er det således, at det fra regeringens side fremsatte forslag går ud på, at vi skal sluge denne blankoveksel fuldstændig råt, som statsministerens indholdstomme redegørelse peger i retning af, og vi skal også sluge de få ting, som vi virkelig kan vurdere i det, nemlig udvidet kapitalvindingsskat, rentefradraget, der skal til at aftrappes, og det store betalingsbalanceunderskud på de 6½ mia kr. til næste år. Selvfølgelig kan fremskridtspartiet ikke stemme for en sådan destruktiv politik, selvfølgelig vil fremskridtspartiet stemme imod det af regeringen fremsatte dagsordensforslag.

Hvad angår de øvrige dagsordensforslag, er de i det store og hele blot udtryk for, at vi skal føre mere ødelæggende økonomisk politik her i landet, hvad enten det er de forskellige minister Kampmann-reformer, som man nu kan gennemføre, eller der er tale om, at vi skal kaste os ud i offentlige investeringer langt ud over, hvad vi har råd til. Derfor vil vi også stemme imod de pågældende dagsordener, hvis de kommer til afstemning.